

GERMANIA

Suprafata: 356.900 km. patrati

Populatia: 81.3 mil. Loc.

Dens. Medie: 228 loc./km patrat

Capitala: Berlin

Limba: germana

Religia: protestanta si catolica

MONEDA: 1 marcă germană=100 Pfennige.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL: În anul 1972 Germania număra 14 833 827 elevi și 647 250 studenți.

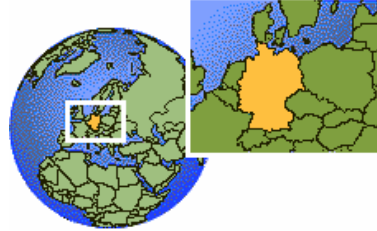
OCROTIREA SĂNĂTĂȚII: În 1975 Germania avea 877 995 paturi spital și 134 566 medici.

RELATII INTERNAȚIONALE:

Membra a Uniunii Europene

Germania deținea în anul 1974 relații diplomatice cu 129 de state și era membru al ONU, UNESCO și a altor 85 de organizații internaționale guvernamentale.

POZIȚIA GEOGRAFICĂ: Germania este situată în Europa Central-Nordică, între 47°16' - 55°03' latitudine nordică și 5°56' - 15°02' longitudine estică. *Limite* Marea Nordică, Danemarca, Marea Baltică, Cehia, Austria, Elveția, Franța, Luxemburg, Belgia, Olanda, Polonia. Suprafața Germaniei este de 356 945 km².

STATUTUL: Republică parlamentară, stat federal, potrivit Legii Fundamentale din 23.05.1949, devenită Constituție a celor două Germanii unificate la 03.10.1990. Activitatea legislativă este exercitată de un parlament bicameral, compus din Bundesrat și Bundestag, iar cea executivă de guvernul federal numit de Bundestag după alegerile legislative. Partide politice: 10 formațiuni printre care uniunea creștin democrată. Șeful statului (președinte) Richard Freiherr von Weizacker; prim-ministru Helmut Kohl.

CLIMA: Clima este temperat oceanică și de tranziție în nord de-a lungul țărmului Mării Baltice. Pe coastă iernile sunt mai blânde (-1°C în ianuarie) și verile relativ răcoroase (22°C în iulie), dar spre vest verile sunt mai călduroase și iernile mai reci. Precipitațiile medii anuale însumează 585 mm, fiind mai scăzute (cca 500 mm/an) în câmpie și mai ridicate în zona montană unde depășesc 1000 mm/an.

RELIEFUL: Pe teritoriul Germaniei se succed, de la nord la sud, trei mari unități naturale: *Câmpia Germaniei de Nord*, *masivele hercinice ale Germaniei de mijloc* și *Alpii Bavariei* cu platourile care îi preced.

Câmpia Germaniei de Nord, sector al Marii Câmpii Nord-Europene, este netedă la vest de Berlin și străbătută de două șiruri de dealuri morenaice, mai mult sau mai puțin paralele. Treptat această câmpie trece într-o zonă muntoasă de înălțime medie. Astfel în vest se află Masivul Harz, erodat, cu aspect de platou cu altitudini de 300-900 m (cu alt. maximă de 1142 m în vârful Broken), iar în sud Munții Pădurea Thuringiei (altitudine maximă în vf. Grosser Beerberg-982 m), Munții Vogtland și Munții Metalici, caracterizați prin culmi netede cu aspect de podișuri, ultimii culminând la 1214 m în vârful Fichtelberg. Țărmul Mării Baltice este cea mai mare parte jos, doar în unele locuri fiind mai înalt și abrupt-de exemplu lângă orașul Sassnitz.

Masivele hercinice se află în zona centrală a Germaniei. Aceste masive sunt erodate cu aspect de podișuri și despărțite de depresiuni largi, mai cunoscute

fiind : Masivul Șistos Rhenan (podiș vălurit cu alt. de 500-700 m și tăiat de văi adâncite în chei), Munții Pădurea Thuringiei, Jura Suabă (care culminează la 1015 m în vf. Lemberg), Jura Franconiană, Pădurea Boemiei, Harz (podiș cu alt. de 300-900 m), Munții Metalici, în sud-vest se află un masiv vechi erodat, cu aspect de podiș în nord și mai înalt fragmentat în sud, Munții Pădurea Neagră care ating care ating 1493 m în vf. Feldberg.

În sudul Germaniei se desfășoară *Alpii Bavariei* (cei mai înalți munți de pe teritoriul țării 2963 m în vârful Zugspitze), constituiți din lanțuri orientate de la vest la est, în mare parte calcaroase. La poalele acestora se întinde platoul Dunării. Alpii Bavariei sunt formați din trei masive: Allgau, la vest de Lech (care culminează la 2589 m în vf. Hochvogel), Prealpii Bavariei, între Lech și Ill (2963 m în vf. Zugspitze, alt. maximă din țară) și Alpii Berchtesgaden (Watzman 2700 m)

VEGETAȚIA: Vegetația naturală este cea de lande cu păduri de conifere (peste ¼ din suprafață este acoperită de păduri de pin, fag, stejar, în Masivul Harz predomină pădurea de foioase în timp ce în Pădurea Thuringiei și în Munții Metalici cea de conifere). Fauna este destul de variată și cuprinde elemente caracteristice atât Europei nordice, cât și estice și sud-estice: căprioara, jderul, pisica sălbatică, bizamul, hârciogul, sturzul, privighetoarea, bufnița pitică, ciocănitorea neagră, etc.

REȚEAUA HIDROGRAFICĂ: Rețeaua hidrografică se dirijează spre nord, către Marea Baltică principalele râuri fiind Elba și Oder. *Elba* izvorăște din Munții Sudeți (1165 km lungime totală), fiind navigabilă în întregime și este legată prin canale cu alte sisteme hidrografice ale Europei Centrale și Occidentale. Principalul său afluent este râul Saale (care drenează sudul țării și are o lungime de 427 km, navigabil fiind doar pe 157 km).

În est curge *Oderul* (848 km lungime totală), care izvorăște din zona de contact a munților Sudeți și Carpați și se varsă în Marea Baltică (Golful Szczecin), fiind legat prin canale cu Vistua și Elba. Cel mai lung canal este Order-Havel.

Rețeaua hidrografică a Germaniei mai este alcătuită și din alte două bazine: Marea Nordului (Elba, Weser, Ems, Rhein) și Marea Neagră (Dunărea). Rinul (este una dintre principalele artere fluviale, navigabil pe 700 km) drenează împreună cu afluenții săi (Main, Neckar, Ruhr, Moselle) partea de vest și centrală, Elba, Weserul (805 km lungime) și Emsul (387 km) câmpia nordică iar Dunărea partea de sud, izvorând din Munții Pădurea Neagră și străbătând teritoriul Germaniei pe o distanță de 650 km (navigabilă pe 387 km). Toate aceste fluvii și râuri sunt legate între ele printr-un vast sistem de canale ce însumează 2414 km. În sud Germania împarte cu Austria și Elveția lacul glacial Boden See

cu o suprafață de 537 km² și o adâncime maximă de 252 m. **SOLURILE:** Podzolurile (apar sub pădurile de conifere sau de amestec de conifere cu foioase), argiluvisolurile (se formează la latitudini temperate) și cernoziomurile (se găsesc în zonele de stepă cu climă temperat-continentală) fac parte din solurile Germaniei.

POPULAȚIA ȘI ORAȘELE: Germania are o populație numeroasă: 81.3 milioane locuitori, situându-se pe locul II în Europa, după Rusia. Populația nu este repartizată uniform, fiind mai numeroasă de-a lungul fluviilor și a estuarelor. Dezvoltarea rapidă a industriei a avut ca rezultat migrarea populației rurale la orașe, astfel încât azi, 84% din total reprezintă populația urbană. Cel mai mare oraș este Berlin, capitala.

Germania are 79 951 000 locuitori (1871: **41 000 000**; 1915: **67 900 000**; 1937: **69 000 000** locuitori). Natalitatea este de 11,2 ‰, mortalitatea de 11,5 ‰, populația urbană 84 ‰ din locuitori. Orașele principale (locuitori):

1. **Berlin** 3 282 000
2. **Hamburg** 1 700 000
3. **München** 1 200 000
4. **Koln** 950 000
5. **Frankfurt am Main** 650 000
6. **Essen** 630 000
7. **Dortmund** 600 000
8. **Stuttgart** 580 000
9. **Duisburg** 540 000

Germanii sunt în proporție de 93 % iar străini (turci, iugoslavi, italieni, greci, polonezi, austrieci, spanioli), 7 %. Cele mai mari concentrări de populații se află de-a lungul văii Rinului și zona înconjurătoare, în deosebi în Ruhr (car se prefigurează drept un megalopolis) unde densitatea depășește 5 500 loc./km² în jurul marilor orașe și în regiunile Saxono-Thuringiană. Zone mai puțin populate sunt câmpia, în nord, și Alpii Bavariei în sud. Culte: protestantism 40 %, catolicism 35 %, 25 %: culte neprotestante, islamism, ortodoxism.

Orasele Germaniei

Frankfurt

Frankfurt am Main este cel mai mare oraș din landul Hessa și al cincelea oraș ca mărime din Germania. Are o populație de aproximativ 650.000 de locuitori.

Frankfurt este denumit "Mainhattan" (derivat de la râul local Main, făcând aluzie la Manhattan datorită panoramei cu zgârie-nori). Este unul dintre cele trei orașe europene care au un număr important de zgârie-nori. Cu 9 clădiri înalte de peste 150 de metri în 2004, Frankfurt este al doilea după , dar înaintea Londrei În Frankfurt se află cea mai înaltă clădire din Europa, Turnul Commerzbank.

În Germania există zgârie-nori în număr mare doar în Frankfurt și Berlin.

În Sfântul Imperiu Roman, Frankfurt a fost unul dintre cele mai importante orașe. Din 855 regii și împărații germani sunt aleși în Frankfurt (Lothar al II-lea fiind primul din ei) și încoronați la Aachen. Din 1562 regii și împărații sunt nu numai aleși, dar și încoronați la Frankfurt (începând cu Maximilian al II-lea

În 1372 Frankfurt a devenit un *Reichsstadt* (oraș imperial), adică un oraș subordonat direct împăratului roman, și nu unui rege sau unui nobil local.

Obiective de vizitat

Domul din Frankfurt

Domul

Catedrala Sfântul Bartolomeu este o construcție gotică, care a fost ridicată în secolele XIV-XV, pe fundația unei biserici mai vechi din vremurile merovingiene. Este cea mai mare biserică din oraș. Din 1356 împărații Sfântului Imperiu Roman au fost aleși în această biserică, iar din 1562 până în 1792 au fost încoronați tot aici.

Römer

Römer

Sfântul Paul

Numele primăriei înseamnă "cetățean al Romei, roman". Este formată de fapt din trei case care au fost cumpărate de consiliul local în 1405 de la o familie bogată de negustori. Casa din mijloc este primăria, care a fost mai târziu legată de clădirile înconjurătoare. La ultimul etaj se află "Sala împăratului" (*Kaisersaal*), unde aveau loc bancheturile nou-încoronaților împărați.

Biserica Sfântul Paul

Opera

Faimoasa "Operă veche" din Frankfurt (*Alte Oper*) a fost construită în 1880 de către arhitectul Richard Lucae. A fost una dintre cele mai mari opere din Germania până la distrugerea ei aproape totală în timpul celui de Al Doilea Război Mondial

Berlin

Orașul **Berlin** este capitala Germaniei, fiind cel mai mare oraș al țării cu aproximativ 3,5 milioane de locuitori și acoperind o suprafață de aproximativ 889 km². **Berlinul** este un oraș-land aidoma unei insule, aflată în interiorul regiunii Brandenburg. Este traversat de râurile Spree și Havel.

Berlinul a fost capitala Germaniei între 1871 și 1945, și a redevenit capitala acestei țări în 1990.

 Turnul TV

Potsdamer Platz

Bonn este un oraș în Germania, situat pe malul râului Rin, în landul Renania de Nord-Westfalia. Are cca 300 mii locuitori.. Important centru universitar și cultural (teatre, operă, mai multe muzee, printre care și muzeul memorial Ludwig van Beethoven).

München este capitala Bundeslandului Bavaria din Germania și după Berlin și Hamburg, al treilea cel mai mare oraș al Germaniei, cu o populație de cca. 1,26 milioane (2001). Se află pe râul Isar.

Orașul are mai multe muzee de artă, printre care și *Alte Pinakothek*, *Neue Pinakothek*, și *Pinakothek der Moderne*.

Statua Bavariei

Alte atracții turistice faimoase sunt Grădina Englezească - o grădină din centrul orașului ce conține o secțiune nudistă, Muzeul de Știință, și *Rathaus-Glockenspiel*, un ceas ornat care mișcă figurine în vârful primăriei. Probabil cea mai faimoasă atracție a cetății este Oktoberfest, o sărbătoare a berii lungă de două săptămâni de la sfârșitul lui septembrie spre începutul lui octombrie în fiecare an.

Alte clădiri faimoase din München includ *Frauenkirche* (Catedrala Doamnei Noastre) și *Olympiaturm* (Turnul Olimpic, o stație de transmitere TV și radio).

În München se află sediile centrale a companiilor germane Allianz AG, a producătorului de mașini BMW și a firmei de înaltă tehnologie Siemens AG.

Stuttgart este capitala landului german Baden-Württemberg. Cu peste 590.000 de locuitori, este cel mai mare oraș al landului. Este al șaselea oraș din Germania ca dimensiune, iar Regiunea Stuttgart este a patra conurbație a țării. Este împărțit în 23 de districte (Bad Cannstatt, Möhringen, Stammheim, Feuerbach etc.)

Se află în centrul regiunii sud-vestice Stuttgart, în apropierea munților Pădurea Neagră, din care izvorăște râul Neckar ce străbate acest oraș. Stuttgart și regiunea sa metropolitană (entitatea numită Regiunea Stuttgart, formată din orașele Tübingen, Reutlingen, Heilbronn și împrejurimile lor) este unul din cele mai renumite orașe din Germania, în mod special datorită importanței sale economice, culturale și administrative.

Orașe apropiate

- Frankfurt (210 km N)
- München (220 km SE)

Aproximativ 150.000 de companii au sediul în Regiunea Stuttgart. Zona este renumită pentru industria sa tehnologizată. Printre cele mai mari companii care au sediul sau o filială aici sunt Daimler-Chrysler, Porsche, Bosch, Hewlett-Packard, IBM.

Orașul este locul unde au fost inventate atât motocicletă cât și automobilul cu patru roți (ambele de către Gottlieb Daimler și Wilhelm Maybach), fiind deci punctul de plecare pentru industria auto mondială. De asemenea, aici a fost construit prototipul mașinii Volkswagen Beetle, după proiectele lui Ferdinand Porsche.

A doua bursă ca mărime din Germania se găsește aici (prima fiind cea din Frankfurt), aici găsim și sediile a importante companii financiare.

Orașul este unul din cele mai importante din Germania la capitolul viticultură, având o tradiție de secole și aflându-se în centrul uneia din cele 13 regiuni oficiale ale Germaniei pentru viticultură.

ECONOMIA: În ciuda efortului material făcut pentru integrarea fostei R.D.G (Republica Democrată Germană), Germania a devenit, în ultimii ani locomotiva economiei mondiale. Economia Germaniei este una dintre cele mai dezvoltate și solide din lume, bazată pe industria prelucrătoare (locul I pe glob la mai multe produse) și comerțul exterior (cel mai mare exportator mondial de mărfuri). Dispune în principal de unele resurse energetice (în deosebi cărbuni: inferiori în bazinul Saxono-Thuringian și superiori în Ruhr, două dintre cele mai mari de pe glob; cca. 500 000 000 de tone exploatare anual) și de sare (al-III-lea producător mondial), sulf, etc. Industria prelucrătoare este axată pe chimie (primele trei grupuri industriale mondiale în domeniu sunt germane: **BASF; HOECHST; BAYER**) și construcția de mașini (în deosebi mașini unelte, utilaje industriale, autovehicule, mecanică de precizie, aparatură optică, aparate electrice și electrotehnice – ocupând unul din primele locuri pe glob).

Este cel mai mare producător european de carbune; este adevărat că CSI o depășește ca producție, dar cea mai mare parte a acesteia este obținută din partea asiatică. Germania (practic cele două Germanii – de vest și, respectiv, de est) a extras multă vreme în jur de 500 mil. T anual, dar în ultimii ani și-a redus producția la cca 443 mil.t în 1990, 350 mil.t în 1991 și sub 300 mil.t din 1993. În 2002, producția a crescut la 210,6 mil.t, din care 182 mil.t lignit și carbune brun (locul I pe glob la această categorie de carbuni). Zăcămintele de carbune inferior sunt concentrate în deosebi în partea estică, în bazinele Saxono – thuringian (sau al Elbei), cu cea mai mare participare (peste 1/2) la producția totală a țării, și Lauchhammer, aceasta din urmă având rezerve mai importante. Alte bazine din care se exploatează carbuni inferiori, atât lignit ct și carbune brun, se află în partea vestică: Aachen, Köln, Saxonia Inferioară, Bavaria.

În ceea ce privește carbunii superiori (28,6 mil.t în 2002), se reamrca bazinul Rhur – situat în vest și axat pe râul omonim, afluent al Rinului – unul dintre cele mai mari din lume, cu rezerve importante de huilă (cca 20 miliarde de tone). Constituie cel mai mare complex carbonifer din Europa Occidentală și unul dintre cele mai mari din lume, el favorizând, alături de alți factori – între care și minereurile de navigație – dezvoltarea uneia dintre cele mai complexe și importante regiuni industriale din lume. Un alt bazin huilifer este Saar, situat mai spre sud de Rhur, în apropiere de granița cu Franța.

În ceea ce privește industria de rafinare Germania concentrează pe teritoriul său uramtoarele grupuri: Rhenano-Wetfaliană (Köln, Gelsenkirchen, Wesseling, Dinslaken), sudul țării (Karlsruhe, Ingolsadt, Neustadt, Mannheim) și nordul țării, mai ales porturile Hamburg și Wilhelmshaven.

Germania se situează, prin producția sa de energie electrică de peste 523 mld. KWh, pe locul 7 în lume, 2/3 din producție fiind obținută în termocentrale; cele mai mari sunt situate în bazinele carbonifere Rhur, Köln și Aachen, precum

si in partea de est, in bazinele carbonifere Saxono - Thuringian, Leipzig- Halle s.a, unde sunt cantonate mari rezerve de lignit. Energia hidraulica joaca un rol redus in balanta de energie primara (3%), amenajari hidroenergetice afland-se pe Dunare, Rhin, Saale si pe unele rauri din Muntii Padurea Franconiei si Padurea Thuringiei.

O parte din ce in ce mai importanta a productiei de energie electrica se obtine in centrale nucleare (aproape 30%), amplasate in Saxonia Inferioara, regiunea Rhinului mijlociu, Bavaria etc. Cu cca. 9% din productia mondiala de energie electrica obtinuta in atomecentrale (ceea ce inseamna peste 160 mld. KWh), Germania ocupa locul al 5 lea pe glob.

Germania se afla pe primul loc in Europa si al treilea pe Glob in productia de autovehicule (5,4 mil bucati in 2000, din care 5,1 mil autoturisme), a carei productie este controlata de 4 mari concerne : Volkswagen, Daimler Benz, Gneral Motors (Opel) si Ford Taunus. Concernul Daimler Chrysler a produs primul autoturism in 1885 si are fabrici la Stuttgart si Benz, langa Mannheim. Produce camioane grele la uzinele din apropiere de Karlsruhe, camioane usoare la Dusseldorf si automobile la Mannheim. Uzinele Volkswagen, din Wolfsburg, langa Hanovra, reprezinta cea mai mare firma din Germania, care dateaza din perioada 1938-1939, produce automobile de tipuri si litraje diferite. Acesrte firme au filiale in Brazilia, Australia, Africa de Sud, Mexic, Belgia, Irlana si in alte tari.

Germania este unul din mari producatori de material feroviar (Essen, Kassel, Kiel)si ocupa locul 5 pe glob la productia de nave maritime, dipunand de mari santiere navale la Hamburg, Bremen, Bremerhaven, Kiel, Lubeck.

Se produc avioane de diferite tipuri,dar in nr restrans la Munchen, Breman, Friederichshafen.

Produce industriale exportate (mii tone-1972): energie electrică (72,8 md. KWh din care 1,2 md. KWh hidroenergie), fontă și feroaliaje (2114,0), oțel (5890,0-1973), cocs metalurgic (1605,0), aluminiu (60,0), cupru rafinat (42,0), plumb (20,0), staniu (0,6), zinc (15,0), tractoare, mașini, textile și agricole, autovehicule (169 660 buc. din care 139 600 autoturisme), biciclete, locomotive, vagoane de cale ferată, nave (348 000), aparate de radio (1 041 000 buc.), televizoare (430 000), mecanisme de precizie, ceasuri, aparate optice, aparate fotografice. Capacitatea rafinăriiilor de petrol a făcut ca Germania să exporte: benzină (2507 tone), uleiuri ușoare (3785 t), uleiuri grele (6011 t), acid sulfuric (1058 t), acid azotic (420,6 t), acid clorhidric (92,5 t), îngrășăminte potasice (2556 t), îngrășăminte azotoase (402 t), sodă caustică (420 t), materiale plastice și rășini sintetice (495 t), cauciuc sintetic (132,7 t), anvelope (5 192 000 buc.), produse farmaceutice, cherestea (1 900 000 m³), hârtie (1107 t din care 100 t hârtie de ziar), celuloză (849 t), ciment (9 547 t), fire de bumbac (61,8 t), țesături de

bumbac (242 mil. m²), fire de lână (62,4 t), țesături de lână (35 mil. m²), fire și fibre artificiale (153,4 mil), încălțăminte, pielărie, porțelan, țigarete (17,6 md. buc.), lapte (7635 t), unt (280 t), brânză (152 t), carne (1286 t), margarină (192,5 t).

AGRICULTURA: În cadrul agriculturii predomină zootehnia (70% din producția totală), îndeosebi creșterea porcinelor (locul IV pe glob) și bovinelor. Producția vegetală, limitată de condițiile, naturale nefavorabile, se bazează pe cereale (cca ½ din suprafața cultivată) : grâu (2744,0 tone), secară (1904,1 t), orz (2592 t), ovăz (890 t), sfeclă de zahăr (7233 t), semințe de in (5 t), fibre de in (4,8 t), cartofi (12 140 t), ceapă (100,4 t), tomate (31,3 t), mazăre (35 t), varză (350 t), fasole (14,5 t), mere, pere, prune și cireșe (în total 533,3 t).

Șeptel (mil. capete) :bovine (5,3), porcine (10), ovine (1,6), caprine (1), cabaline (0,1).

Pescuitul: în anul 1972 au fost prinși 323 281 tone pești.

Germania are o rețea de transporturi care constă în :

- Transport fluvial și maritim, cele mai importante porturi pentru mărfuri sunt: Hamburg (45,9 mil. t), Bremen (23,4), Emden (12,4), Lubeck (5,6), Nordeham (3,4)
- Transportul aerian 10,2 miliarde călători (în anul 1980).Cele mai importante aeroporturi sunt: Frankfurt am Main, Dusseldorf, Hamburg, Hannover.
- Transportul feroviar: căi ferate-37088 km (9956 km electrificați)
- Transportul rutier constă în 2139717 km de șosea, Germania având 19 516 987 de autovehicule (în 1980).

BIBLIOGRAFIE

1. „Statele Lumii de la A la Z” –Horia C. Matei; Silviu Neguț; Ion Nicolae-Editura Științifică și Enciclopedică.
2. „Statele Lumii”-Nicolae Ștefleă; Nicolae Gheorghiu; Victor Dumitrescu-Editura didactică și pedagogică
3. „Manual clasa a VII-a”-Constantin Furtună- Editura didactică și pedagogică